

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010016
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Klimek Kubicová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2220010016.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou Mgr. Mariannou Kubicovou, v trestnej veci obžalovaného: Z.Ú. A., J. XX.XX.XXXX I. O. N., Y. G. O. N., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za použitia § 127 odsek 5 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Dunajskej Strede dňa 28.08.2023, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku sa

Obžalovaný Z. A.: narodený XX.XX.XXXX I. O. N.,
trvale bytom O. N.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. 1Pv 559/19/2201-27 zo dňa 08.01.2020 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za použitia § 127 odsek 5 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 27.09.2019 v čase okolo 06:30 hod. na doposiaľ nezistenom mieste z telefónneho čísla XXXX XXX XXX telefonicky zavolať na telefónne číslo XXXX XXX XXX patriace bývalej družke H. H., ktorá sa v tom čase nachádzala v mieste trvalého bydliska na adrese XXX XX Q., Z. J. Q. X, ktorej počas uvedeného telefonického hovoru uviedol, že ak neskončí svoj vzťah s doposiaľ nestotožneným mladým mužom, tak dnes bude u nej smrť a následne pokračoval, že najprv zabije ju a potom aj seba a ďalej uviedol, že do jej bydliska si príde pre svoje veci, čo aj následne urobil, pričom do jej bydliska dorazil s nožom so šedou rukoväťou a s čepeľou o dĺžke 10 cm, v dôsledku čoho dňa 27.09.2019 v čase okolo 07:00 hod. poškodená H. H. v obave o svoj život a zdravie pred jeho príchodom z miesta trvalého pobytu odišla,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.01.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 1Pv 559/19/2201-27 zo dňa 08.01.2020 na v tom čase obvineného Z. A. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1,

ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona za použitia § 127 ods. 5 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pôvodne rozhodol tunajší súd vo veci rozsudkom č.k. 1T/3/2020-168 zo dňa 12.02.2020 tak, že obžalovaného uznal za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona za použitia § 127 ods. 5 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a uložil mu podľa § 189 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov s tým, že ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na základe odvolania podaného obžalovaným bola predmetná vec predložená odvolaciemu súdu, Krajskému súdu v Trnave, ktorý po preskúmaní rozsudku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, napadnutý rozsudok uznesením č.k. 5To/18/2020-204 zo dňa 21.05.2020 zrušil v celom rozsahu, vec vrátil tunajšiemu súdu v potrebnom rozsahu na nové prejednanie a rozhodnutie a súčasne obžalovaného prepustil z väzby na slobodu. Okresnému súdu uložil opätovne vyhodnotiť vykonané dokazovanie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení (v ktorom dospel k záveru, že vo veci prichádza do úvahy oslobodzujúci rozsudok) a vo veci nanovo rozhodnúť.

Následne tunajší súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.03.2021 prečítal na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa 12.02.2020 a postupom podľa § 269 Trestného poriadku tiež odpisy z registra trestov a výpis z ústrednej evidencie priestupkov, ktoré sa týkali obžalovaného a rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. k. 1Pv 559/19/2201-27 zo dňa 08.01.2020, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Proti tomuto rozsudku zahlásil a následne i odôvodnil zahlasené odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, na základe čoho bola predmetná vec predložená odvolaciemu súdu, Krajskému súdu v Trnave, ktorý po preskúmaní rozsudku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, napadnutý rozsudok uznesením č.k. 5To/57/2021-285 zo dňa 11.11.2021 v celom rozsahu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že úlohou okresného súdu bude nové rozhodnutie riadne odôvodniť.

Vzhľadom k tomu, že medzičasom, s účinnosťou od 01.02.2023, došlo v predmetnej trestnej veci k zmene zákonnej samosudkyne, súd vyzval obžalovaného, aby sa vyjadril, či súhlasí alebo nesúhlasí so zmenou samosudkyne v prejednávanej trestnej veci, pričom obžalovaného zároveň poučil o procesnoprávných dôsledkoch súhlasu, resp. nesúhlasu so zmenou samosudkyne podľa § 277a Trestného poriadku. Dňa 20.07.2023 obžalovaný vyslovil súhlas so zmenou samosudkyne. Súd preto pokračoval v konaní v štádiu, v akom sa nachádzalo, pričom v intenciách odvolacieho súdu po prečítaní aktualizovaných relácií k osobe obžalovaného, keďže procesné strany nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, rozhodol opätovne na základe doposiaľ vykonaného dokazovania vo veci.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2020 obžalovaný po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku uviedol, že je nevinný.

Súd následne vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného (č.l. 163 - 164); výsluchom poškodenej H. H., ktorá ako bývalá družka obžalovaného, s ktorým žila viac rokov, po poučení podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku využila svoje právo a odmietla vypovedať, a preto bola na návrh prokurátora podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.09.2019 realizovaná po vznesení obvinenia obžalovanému (č.l. 61 - 89); výsluchom svedkyne M. H. (č.l. 164 - 165); prečítaním znaleckého posudku č. 162/2019 od MUDr. Mária Straku, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku (č.l. 109 - 119); ako aj oboznámením podstatného obsahu listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to: zápisnice o vydaní veci (č.l. 106), SMS - správ a ich prekladu (č.l. 121 - 127), hodnotenia z Ústavu na výkon väzby Leopoldov (č.l. 136), záznamu o preštudovaní spisu (č.l. 140 - 141), výsledkov lustrácií na obžalovaného zo dňa 24.08.2023 v registri trestov - odpis, v Ústrednej evidencii správnych deliktov a priestupkov, v agende dopravno-správnych činností, v rezorte Generálnej prokuratúry SR, v Zbore

väzenskej a justičnej stráže, v Registri obyvateľov SR, v Sociálnej poisťovni, a.s., a v databáze súdov STA.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2020 po príslušnom zákonnom poučení o jeho právach a povinnostiach uviedol, že nikoho nevydieral, nemal dôvod niekoho vydierať, išiel iba pre svoje veci, čo povedal aj poškodenej, ona s tým súhlasila a veci mal napokon aj prichystané v taške. Bol v tom, že nikto nebude doma, poškodenej mu aj hovorila, že nebude doma. Toho 27.09.2019 to bolo tak, že zavolať poškodenej, že súrne potrebuje svoje osobné veci, lebo ide robiť na týždňovku. Povedala mu, aby prišiel, že tam bude mať prichystané veci, a že ona nebude doma, bude u sestry, nepovedala prečo. Veci boli prichystané na dvore. Mal ich v taške, skontroloval ich, ale chýbali mu tam osobné veci, preto išiel do domu, kde ich hľadal. Dom bol odomknutý. Našiel nabíjačku na telefón. Hľadal pohár, svoju lyžicu a nôž, to si chcel zobrať so sebou, a tiež náradie, lebo ho potreboval. Vefa vecí mu chýbalo. Mal tam montérky a podobné veci. Počas hľadania veci poškodenej nevolal. Ona mu zavolala, že nech čo najskôr odíde, lebo zavolá policajtov. Bol v tom, že nikto nie je doma. Následne počas toho ako hľadal svoje veci tam prišla polícia. Bol zadržaný, resp. išiel k policajtom osobne, nakoľko boli od neho 50 metrov, boli vonku. Nebál sa, lebo nič nespravil, išiel si len pre veci. Myslel si, že poškodenej nie je doma, lebo to povedala. Naposledy volal poškodenej v inkriminovaný deň ráno, že ide k nej pre veci, volal jej ale ohľadom toho už aj vo štvrtok, kedy jej povedal, že v piatok ráno si príde pre svoje veci. Uviedol, že poškodenej mala posledné číslo 22 a nie 53, toto vôbec nepoznal, nevolal jej na toto číslo, ale na 22. Vôbec nepasuje, čo je tam napísané. K tvrdeniam poškodenej z prípravného konania, podľa ktorých ju mal škrtiť, uviedol, že nie sú pravdivé, on ju neškrtil, možno keď spolu spali, tak ju objímal, nikdy v živote by jej neublížil. Už veľakrát ho podviedla, ešte pred 6 rokmi, potom za ním utekala naspäť. Poprel tiež, že by sa poškodenej vyhrážal tým, že keď má priateľa, tak ju zabije, lebo on to takto nenechá, alebo, že by jej posielal výhražné SMS-správy s obsahom ako na č.l. 124 - 127 vyšetrovacieho spisu. Uviedol, že nevie po maďarsky čítať ani písať, že to mohol písať pod jeho menom aj niekto iný. Taktiež poprel, že by sa v inkriminovaný deň nadránom poškodenej, po tom ako zdvihla telefón, pýtal, či je tam ten muž, lebo ak áno, on to tak nenechá, že dnes bude smrť, dnes bude mŕtva. Uviedol, že jej povedal len to, že si ide pre veci, lebo ide do roboty. Inak by tam nešiel, nakoľko tam nebýval už 2 týždne, odišiel. Nevedel uviesť, prečo ho poškodenej udala, ale už 2 týždne tam nebýval, možno už niekoho mala. Ona ho už nezaujímala. Išlo mu len o jeho syna. S poškodenu žil najskôr 6 rokov, potom ho podviedla, tak sa rozišli a potom zase posledné 2 roky. Žili teda spolu 8 rokov. Počas ich spolužitia poškodenej už raz na neho volala políciu, keď sa dala dokopy s iným mužom. Vtedy mu povedala, aby odišiel z domu, lebo už mala druhého priateľa, s ktorým bola tehotná. Povedala mu, aby odišiel, lebo zavolá políciu, už viackrát mu to povedala. Doposiaľ nemal problém s tým, že by niekoho fyzicky napadol alebo niekoho vydieral.

Poškodenej H. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2020 po príslušnom zákonnom poučení ako bývalá družka obžalovaného, s ktorým žila v pomere druh a družka viac rokov, využila svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku a vo veci odmietla vypovedať. Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku za splnenia podmienok uvedených v tomto zákonnom ustanovení prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.09.2019, ktorá sa uskutočnila kontradiktórnym spôsobom po vznesení obvinenia obžalovanému. V tejto výpovedi poškodenej po riadnom procesnom poučení podľa § 130 Trestného poriadku uviedla, že nevyužíva právo odoprieť vypovedať, aj keď obžalovaný je jej bývalý druh a otec jej dieťaťa. S obžalovaným žili spolu 6 rokov, majú jedného spoločného syna. Žili spolu pekne, ale potom sa rozišli. Začala nový vzťah s M. G., ktorého pred tromi rokmi zavreli. Keď sa o tom dozvedel obžalovaný, minulý rok v lete jej napísal na facebooku, že by prišiel k nej bývať a na odplatu by jej finančne pomáhal. Prišiel teda k nej bývať, avšak nežili ako pár. Bolo to tak, že pár mesiacov býval u nej a stalo sa, že na pár mesiacov sa aj odsťahoval. Pred piatimi týždňami sa k nej vrátil, ale za posledné tri týždne ju stále otravoval, správal sa k nej úplne inak ako predtým, ale len k nej. Bol žiarlivý a tvrdil, že má nejakého priateľa. Raz mu povedala, aby od nej odišiel, a vtedy ju chytil pod krk, trvalo to pár minút. Zľakla sa, začala plakať a on ju začal ukludňovať, že nikdy sa už nič také nestane. Pred dvoma týždňami ho poslala preč, spali tak, že ona spala na posteli a on vedľa postele na matraci. V noci sa zobudila na to, že ju rukou objal, ona však dala jeho ruku zo seba preč. Potom zaspala a po chvíli sa zobudila na to, že mal ruku okolo jej krku, opäť dala jeho ruku zo seba preč a začala na neho kričať, že za toto ho udá. Uviedla, že je trošku pomätená a nevie povedať, kedy presne sa to stalo, ale asi vtedy, keď ju škrtil prvýkrát. Povedal jej, že kľudne na neho môže zavolať policajtov, pretože kým oni dorazia, tak ona už bude zaškrtená. Keď ju škrtil druhýkrát a ona na neho začala kričať, vtedy jej povedal, že ju zabije, umrie tak ako jej matka, že aj ona dostane 32 bodných rán.

Ako ho ráno vyzvala, aby od nej odišiel, ráno, keď išiel do roboty, zobral si so sebou zopár svojich vecí. Pár dní mala od neho pokoj a ani sa jej neozýval. To, keď sa jej začal vyhrážať cez facebook, že má určite nejakého priateľa, to sa stalo približne pred týždňom. Vždy sa vyhrážal tým, že dnes bude u nej smrť, že zabije ju aj seba, stále dookola opakoval, že ju zoberie so sebou na druhý svet. Predvčerom jej volal a opäť sa jej vyhrážal, že keď má priateľa, tak ju zabije, lebo on to takto nenechá. Aj v noci jej vyvolával, povedala mu, nech jej dá pokoj. Celú noc jej vyvolával, v telefóne má ešte od neho hovory a nadránom jej poslal správu s tým, aby mu zdvihla telefón. Nadránom mu zdvihla telefón, už nevedela presne povedať koľko bolo hodín, a v telefóne sa jej spýtal, či je tam s ňou ten muž, lebo ak áno, on to tak nenechá a dnes bude smrť, že dnes bude mŕtva. Ak sa dobre pamätá, tak druhýkrát jej volal včera okolo 06:30 hod., keď mu zdvihla telefón, povedal jej, že si príde pre svoje veci, lebo ešte stále ich mal u nej, a doslova jej povedal, že: „keď dnes bude u teba ten kokot, tak bude u teba smrť“. Na to mu povedala, že nech k nej nechodí, na čo jej on povedal, že príde. Potom zložila telefón. Následne pozbierala jeho veci, vyložila ich mimo jej pozemku, aby nemusel chodiť ani na dvor. Jej švagriná brala svoje deti autom do školy, a keď už prichádzala naspäť, videla, že obžalovaný je na ceste k nej (k poškodenej). Zľakla sa a išla k švagrinej, kde zamkla dvere. U seba nechala otvorené okno, ale zvonka to nebolo vidieť. Potom zavolať obžalovanému a povedala mu, že nech nechodí do domu, že jeho veci sú vonku, povedala mu presne, kde sú. Potom so švagrinou čakali približne 10-15 minút, jej švagriná sa išla pozrieť do jej domu, či obžalovaný náhodou odzadu nevošiel do domu. Vtedy jej švagriná uvidela, že obžalovaný sa nachádza v dome. Obžalovaný sa jej švagrinej opýtal, či sa v dome nachádza ten kokot - tu doplnila, že asi pred týždňom povedala obžalovanému, že je u nej jeden muž, ale to povedala len preto, aby sa pred ním ochránila, nebola to pravda. Keďže videl, že v dome sa nenachádzal žiadny muž, tak začal hľadať ju a spýtal sa jej švagrinej, či sa nachádza u nej, na čo mu ona odpovedala, že nie. Vtedy mal obžalovaný povedať jej švagrinej, že dnes bude po nej. To jej povedala švagriná, keď sa vrátila domov. Ona na to hneď zavolať obžalovanému a vyzvala ho, aby opustil jej dom, lebo inak na neho zavolať policajtov. On jej na to odpovedal, že kľudne ich môže zavolať. Následne usúdila, že si musí zavolať pomoc a zavolať na políciu. Povedala im, že jej bývalý druh sa bez povolenia zdržiava v jej dome a vyhráža sa jej, že ju zabije. Potom prišli na miesto policajti a obžalovaného zobrali. Dodala, že keď policajti vybrali z vrečka obžalovaného nôž, tak sa veľmi zľakla. Udala ho, lebo sa ho veľmi bála. Na otázku vyšetrovateľa, čo presne jej obžalovaný povedal do telefónu v čase o 06:30 hod., uviedla, že to, že príde pre svoje oblečenie, a tiež to, že: „ak tam bude ten kokot, tak dnes bude smrť“. Na otázku, aby vysvetlila, prečo v tejto výpovedi neuviedla, že obžalovaný jej povedal, že ak neskončí s tým mladíkom svoj vzťah, tak dnes bude u nej smrť (čo uviedla vo svojej prvej výpovedi), odpovedala, že áno, odznelo aj to, že ak neskočí s ním, tak bude smrť, je to všetko pravda, ospravedlnila sa, že je trošku pomätená. Na otázku, či má vedomosť o tom, že obžalovaný je závislý na drogách alebo na alkohole, uviedla, že približne pred tromi týždňami počula od známych, že obžalovaný užíva drogy, a z toho usúdila, že asi kvôli tomu sa k nej v poslednej dobe správal inak. Nikdy v minulosti jej ani nikomu inému neublížil, bol celkom normálny. K nožu zaisťovanému pri zadržaní obžalovaného uviedla, že ten nôž u obžalovaného nikdy nevidela, a ani počas jeho vyhrážok ho u seba nemal, vždy sa jej vyhrážal len slovami. Uviedla, že obžalovaného sa bojí, nechcela mu nič zlé, lebo je otec jej syna, ale keďže sa ho bojí, musím si chrániť svoj život. Jej švagriná sa volá M. H..

Svedkyňa M. H. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2020 k veci uviedla, že išla zaniest do školy deti a videla, že obžalovaný sa prechádza. Keď prišla domov, išla za švagrinou a oznámila jej, že videla obžalovaného ako sa prechádza. Potom sa jej poškodená opýtala, či môže prísť k nej domov, nakoľko sa bojí obžalovaného, s čím súhlasila, a preto išli k svedkyňi. Poškodená jej povedala iba to, že s obžalovaným telefonovala. Medzičasom došiel aj obžalovaný, vošiel do bytu, v ktorom býval s poškodenou. Išla sa pozrieť, či je v tom byte, bol tam, vyšiel von a pýtal sa, že kde je H. a jej priateľ. Na to mu oznámila, že tam nikto nebýva, nech odíde, lebo zavolajú políciu. Bola na dvore. Na to jej obžalovaný povedal, že nikde nepôjde a že „dnes je po ňom“. Osobu nepomenoval. Následne sa vrátila do svojho bytu, povedala čo počula od obžalovaného a potom zavolať s poškodenou políciu, konkrétne poškodená ju zavolať, a policajti ho zobrali. Bola pri tom, keď poškodená volala políciu, uviedla im, aby prišli, lebo obžalovaný je v jej byte a vyhrážal sa jej. Poškodená prišla k nej, lebo sa s obžalovaným pohádali cez internet aj cez telefón. Mali sa pohádať kvôli tomu, že poškodená má nového priateľa a obžalovaný si myslel, že býva u poškodenej. Obžalovaný žiarlil na jej nového priateľa. Poškodená jej nepovedala nič také, že by obžalovaný mal od nej niečo chcieť v súvislosti s tým, že má nového priateľa. Na otázku obžalovaného, či počula, že sa mal vyhrážať poškodenej, že ju zabije, uviedla, že povedal, že jemu je to jedno a pre ňu iba toľko; a na otázku, či vyhlásil pred ňou, že je to pre poškodenú smrť, uviedla, že také nie, že také ako „smrť“ nezdznelo, povedal „iba toľko“. Na čo myslel, nevie. Ďalej

uviedla, že nebola svedkom toho, že by sa obžalovaný niekedy poškodenej vyhrážal, alebo že by ju zbil, nie je násilníckej povahy, a ani voči nej nikdy násilnícky nevystupoval. Vždy stál pri poškodenej, aj keď ho podvádzala. Obžalovaného pozná ako dobrého človeka.

Zo záverov znaleckého posudku č. 162/2019 vypracovaného MUDr. Máriom Strakom, znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria vyplýva, že obžalovaný nie je a nikdy ani nebol závislý na psychoaktívnych látkach (drogy, alkohol). Z psychiatrického hľadiska nie je na slobode nebezpečný a nie je mu potrebné nariaďovať žiaden druh ochrannej psychiatrickej liečby. Aktuálne netrpí žiadnou duševnou poruchou, chorobou, a netrpel nimi ani v čase spáchania skutku, nie je potrebné ďalej skúmať jeho duševný stav.

Z obsahu SMS - komunikácie (získanej v podobe fotografií obrazovky mobilného telefónu) a jej prekladu na č.l. 121 - 127 vyplýva, že kontakt uložený pod menom A. poslal druhému účastníkovi komunikácie SMS s obsahom: „Idem tam, pozriem sa, či je tam alebo tam nie je. Stratíš rodinu, viac ich neuvidíš, zomriem tam spolu s tebou.“. Od druhého účastníka komunikácie bola kontaktu pod menom A. zaslaná správa s obsahom: „Daj mi pokoj, naposledy ťa varujem, lebo udám ťa na políciu!“. Následne si tento účastník komunikácie zablokoval kontakt pod menom A. (odmietnutie: A., nie je možné mu zavolať alebo poslať správu, ani prijímať hovor a správy). V ďalšej komunikácii kontakt pod menom A. poslal druhému účastníkovi SMS s obsahom: „Dobre, uvidíme, udaj ma, mne je to jedno, vieš! Povedal som, že tam dôjde k úmrtiu....., si mŕtvy (á). Zase si na mňa poslal (a)....(nečítateľný záznam), dôjde k úmrtiu...“. Na to druhý účastník komunikácie zaslaný kontaktu pod menom A. SMS s textom: „Idem ťa udať, mám ťa plné zuby!“. Z fotografií tejto komunikácie nevyplývajú časové údaje uskutočnenia predmetnej komunikácie, pri posledných dvoch SMS správach je uvedené iba, že sa odoslali v stredu o 10:35 a 10:54 hod..

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 27.09.2019 spísanej o 09:00 hod. na Obvodnom oddelení Policajného zboru Veľký Meder súd zistil, že obžalovaný po príslušných zákonných poučeníach na základe výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal 1 ks noža s dĺžkou čepele 10 cm.

V posudzovanej veci súd postupujúc v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku tak, aby bol zistený skutkový stav veci bez dôvodných pochybností v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o veci, následne po vykonaní všetkých vyššie uvedených dôkazov, keď procesné strany už žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemali, tieto hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, teda tak ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dokazovania dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo bez pochyb preukázané, že sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, t.j. pre ktorý je trestne stíhaný a ktorý je v obžalobe kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona za použitia § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, mal spočívať v tom, že obžalovaný mal dňa 27.09.2019 v čase okolo 06:30 hod. z telefónneho čísla 0949 271 221 telefonicky zavolať poškodenej, bývalej družke H. H., na telefónne číslo XXXX XXX XXX a počas hovoru jej povedať, že ak neskončí svoj vzťah s neznámym mladým mužom, tak dnes bude u nej smrť, najprv zabije ju a potom aj seba, a tiež jej oznámiť, že si príde do jej bydliska v Q., Z. J. Q. X, pre svoje veci, čo mal následne aj urobiť, pričom do jej bydliska mal doraziť aj s nožom so šedou rukoväťou a s čepeľou o dĺžke 10 cm, v dôsledku čoho mala poškodená dňa 27.09.2019 v čase okolo 07:00 hod. v obave o svoj život a zdravie pred jeho príchodom z miesta trvalého pobytu odísť.

Spomedzi všetkých vykonaných dôkazov, vyplýva spáchanie skutku spôsobom opísaným v skutkovej vete obžaloby iba z výpovede poškodenej H. H. z prípravného konania zo dňa 28.09.2019, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že poškodená pred súdom využila podľa § 130 Trestného poriadku svoje právo a ako bývala družka, ktorá má s obžalovaným dieťa, odmietla vypovedať. V tejto výpovedi poškodená opísala aj udalosti a správanie sa obžalovaného v období, ktoré predchádzalo stíhanému skutku. Poukázala na obdobie 5 a menej týždňov pred spáchaním skutku, keď sa vrátil k nej bývať a žiarlil na ňu, že má nového priateľa. Konkrétne opísala situáciu, keď mu povedala, aby od nej odišiel, mal ju chytiť pod krk a keď začala plakať, tak ju mal pustiť a ukludňovať, že sa to už nestane. Keď mu povedala, že ho udá policajtom, mal jej povedať, že to môže urobiť, lebo kým prídu

policajti, tak bude zaškrtená. Neskôr, keď ju škrtil druhýkrát, mal jej povedať, že ju zabije, že umrie ako jej matka, dostane 32 bodných rán. Neskôr, keď už odišiel z jej domu, tak sa jej vyhráždil cez facebook, že keď má priateľa, ta ju zabije a zabije aj seba, stále dookola opakoval, že ju zoberie so sebou na druhý svet. Predvčerom jej mal volať a opäť sa jej vyhráždil, že keď má priateľa, tak ju zabije, lebo on to takto nenechá. Potom poškodená opisala aj incident, ktorý sa mal odohrať dňa 27.09.2019 asi o 06.30 hod. a ktorý mal spočívať v tom, že obžalovaný jej zavolať a povedal jej, že si príde pre svoje veci a doslova jej povedal, že keď bude u nej ten kokot, tak bude u nej smrť. Jediný rozdiel medzi skutočnosťami uvedenými v skutkovej vete obžaloby a prečítanou výpoveďou poškodenej súd zistil v tom, že poškodená uviedla, že vyhrážky slovami, že ak má priateľa, najskôr zabije ju a potom aj seba, mal obžalovaný realizovať prostredníctvom facebooku, pričom v skutkovej vete obžaloby sa uvádza, že tieto vyhrážky mali odznieť v telefonickom rozhovore medzi obžalovaným a poškodenou dňa 27.09.2019 o cca 06:30 hod.. Facebooková komunikácia však predmetom skutku, resp. obžaloby nie je.

V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že predmetom dokazovania bol predovšetkým incident, ktorý sa mal uskutočniť dňa 27.09.2019 o cca 06:30 hod. počas a prostredníctvom telefonického rozhovoru medzi obžalovaným a poškodenou. Preukazovanie udalostí, resp. okolností predchádzajúcich skutku alebo nasledujúcich po skutku mohlo slúžiť iba na nepriamu podporu stíhaného skutku, nie však ako priamy dôkaz žalovaného skutku. Na to, aby bolo možné konštatovať, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, a aby bolo možné uznať obžalovaného za vinného zo spáchania tohto skutku, bolo potrebné jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázať, že tento incident sa stal tak, ako je opísaný v skutkovej vete obžaloby, má znaky stíhaného trestného činu a že ho spáchal obžalovaný.

Okrem vyššie uvedenej výpovede poškodenej, ktorej pravdivosť obžalovaný výslovne poprel a ktorej hodnoteniu z hľadiska jej pravdivosti a vierohodnosti sa bude súd bližšie venovať v ďalšom texte tohto rozhodnutia, však spáchanie stíhaného skutku, a teda uskutočnenie incidentu dňa 27.09.2019 o cca 06:30 hod. prostredníctvom telefonického hovoru obžalovaného s poškodenou spôsobom uvedeným v obžalobe, priamo a ani nepriamo nepotvrdzujú žiadne ďalšie dôkazy, pričom je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že výpoveď poškodenej bola obžalovaným značne spochybnená. Obžalovaný vo svojej výpovedi síce potvrdil, že s poškodenou dňa 27.09.2019 nadránom telefonoval, avšak poprel, že by obsahom tohto hovoru boli skutočnosti ňou tvrdené, a teda, že ju vydieral, resp. sa jej vyhráždil, že ak má priateľa, tak ju zabije. Uviedol, že nikoho nevydieral, nemal dôvod niekoho vydierať, išiel iba pre svoje veci, čo povedal aj poškodenej telefonicky, a to nielen 29.07.2019 o cca 06:30 hod., ale aj v telefonickom hovore uskutočnenom v predchádzajúci deň. Poškodená s tým súhlasila a veci mal napokon aj prichystané v taške. Bol v tom, že nikto nebude doma, nakoľko poškodená mu povedala, že nebude doma. Uviedol, že dňa 27.09.2019 zavolať poškodenej, že súrne potrebuje svoje osobné veci, lebo ide robiť na týždňovku. Povedala mu, aby prišiel, že tam bude mať prichystané veci, a že ona nebude doma, bude u sestry, nepovedala prečo. Veci boli prichystané na dvore. Mal ich v taške, skontroloval ich, ale chýbali mu tam osobné veci, preto išiel do domu, ktorý bol odomknutý, kde ich hľadal. Našiel nabíjačku na telefón. Hľadal pohár, svoju lyžicu a nôž, to si chcel zobrať so sebou, a tiež náradie, lebo ho potreboval. Veľa vecí mu chýbalo. Mal tam montérky a podobné veci. Počas hľadania vecí mu zavolať poškodená, že nech čo najskôr odíde, lebo zavolá policajtov. Následne tam prišla polícia. Okrem toho uviedol, že poškodená mala číslo končiace na posledné dve čísla 22 a nie 53, toto číslo vôbec nepoznal, nevolal jej na toto číslo, ale na číslo končiace na 22.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne M. H., švagrinej poškodenej, na hlavnom pojednávaní, v prvom rade je potrebné uviesť, že táto svedkyňa nebola priamym svedkom konania, ktoré sa obžalovanému kladie za vinu, bola len svedkom skutočností, ktoré mali nasledovať po vyslovení hrozby násillia, respektíve inej ťažkej ujmy, ktorou mal obžalovaný poškodenú telefonicky nútiť, aby ukončila svoj vzťah s doposiaľ nestotožneným mužom. Zhodne s poškodenou uviedla, že obžalovaný si prišiel do miesta bydliska poškodenej zobrať svoje veci, ktoré tam mal, čoho bola aj priamou svedkyňou a uviedla to tiež vo svojej výpovedi pred súdom. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj samotný obžalovaný. Predmetné ráno opisala tak, že po tom ako poškodenú informovala o tom, že videla obžalovaného, sa jej poškodená opýtala, či môže k nej prísť, nakoľko sa bojí obžalovaného, mali sa pohádať cez telefón aj cez internet kvôli tomu, že poškodená má nového priateľa a obžalovaný na neho žiarlil, myslel si, že býva u poškodenej. Poškodená jej nepovedala nič také, že by mal obžalovaný od nej niečo chcieť v súvislosti s tým, že má nového priateľa. Následne boli u svedkyne doma, ktorá sa rozhodla ísť pozrieť do bydliska poškodenej, kde stretla obžalovaného, ktorý sa jej mal pýtať, kde je poškodená a jej priateľ, na čo mu povedala, že tam nikto nebýva a nech odíde, lebo zavolajú políciu. Na to jej povedal, že nikde nepôjde a

že „dnes je po ňom“. Osobu nepomenoval. Svedkyňa tak nepotvrdila tvrdenie poškodenej, že obžalovaný mal pred svedkyňou povedať, že dnes bude po nej (poškodenej). Napokon predmetná vyhrážka ani nie je predmetom skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Predmetom skutku sú telefonické vyhrážky a vydieranie. Ďalej svedkyňa uviedla už len to, že po tomto stretnutí s obžalovaným sa vrátila do svojho bytu, povedala poškodenej, čo počula od obžalovaného, a potom poškodená zavolała políciu, ktorej uviedla, že obžalovaný je v jej byte a vyhrážal sa jej. Uviedla, že pred ňou obžalovaný nevyhlásil nič také, že je to pre poškodenú smrť, nič také ako „smrť“ neodznelo, povedal „pre ňu iba toľko“. Na čo myslel, nevedela uviesť. Nebola svedkom toho, že by sa obžalovaný niekedy poškodenej vyhrážal, alebo že by ju zbil, uviedla, že nie je násilníckej povahy a ani voči nej nikdy násilnícky nevystupoval. Vždy stál pri poškodenej, aj keď ho podvádzala. Pozná ho ako dobrého človeka. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že svedkyňa nemala vedomosť o tom, čo konkrétne bolo obsahom telefonického rozhovoru medzi obžalovaným a poškodenu a čo konkrétne odznelo v v ich telefonickom rozhovore v inkriminované ráno. Od poškodenej mala len sprostredkované informácie o tom, že sa s obžalovaným po telefóne a cez internet pohádali, a že sa jej mal obžalovaný zo žiarlivosti telefonicky vyhrážať, nemala však vedomosť a ani informácie o tom, akým konkrétnym spôsobom (akými slovami s akým obsahom) a kedy presne. Dokonca potvrdila, že keď sa stretla s obžalovaným bezprostredne po skutku v bydlisku poškodenej, tak sa obžalovaný pred ňou nevyjadroval v tom zmysle, že poškodenú zabije, prípadne, že bude u nej smrť, iba na adresu neznámeho muža mal uviesť, že dnes bude po ňom, čo však nepotvrďuje spáchanie stíhaného skutku. Výpoveď svedkyne M. H. tak neposkytuje dôkaz o tom, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. I keď svedkyňa potvrdila, že poškodená ju požiadala v inkriminované ráno, či môže k nej prísť, nakoľko sa bojí obžalovaného, nekonkretizovala, z akého dôvodu sa ho bojí, iba jej uviedla, že sa pohádali cez telefón a internet, nakoľko obžalovaný žiarli na jej údajne nového priateľa.

Rovnako pokiaľ ide o fotografie SMS z obrazovky mobilného telefónu patriaceho pravdepodobne poškodenej a ich preklad z maďarského do slovenského jazyka (č.l. 121 - 127), ani tieto nie sú dôkazom spáchania stíhaného skutku obžalovaným, pretože konanie osoby (kontaktu) uloženej pod menom A. voči poškodenej, ktoré z ich obsahu vyplýva, nie je predmetom skutku uvedeného v obžalobe, a tým ani rozhodovania o vine obžalovaného. Nemožno ich vnímať a posudzovať ani ako nepriame dôkazy vytvárajúce určitý obraz o okolnostiach skutkového deja, pretože nie je možné posúdiť ich zákonnosť, resp. zákonnosť spôsobu ich získania. Nie je zrejmé kto a akým spôsobom tieto fotografie vyhotovil, možno sa len domnievať, že pravdepodobne príslušný vyšetrovateľ, v spise sa však nenachádza žiaden záznam o tom, kto a akým spôsobom ich zadovážil, a okrem toho z týchto fotografií nie je vôbec zrejmé, kedy sa predmetná komunikácia realizovala (nenachádza sa na nich konkrétny dátum, z ktorého by bolo možné jednoznačne určiť, z akého obdobia predmetné SMS pochádzajú, je tam uvedený len názov dňa v týždni a časový údaj určujúci hodinu a minútu odoslania, čo by mohlo znamenať, že ku komunikácii došlo v týždni, v ktorom boli vyhotovené predmetné fotografie, ide však len o nepodložený dohad), a jednoznačne nemožno určiť ani to, medzi kým táto komunikácia reálne prebehla, a či prebehla. I keď možno z nich vyčítať, že výhražné SMS mal odosielať kontakt pod menom A., vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný odoslanie SMS s takýmto obsahom poškodenej výslovne poprel, a na fotografiách sa nenachádzal aj ďalší konkrétny údaj umožňujúci jednoznačnú identifikáciu odosielateľa, napr. telefónne číslo, z ktorého tieto SMS boli odosielané, prípadne aspoň celé meno odosielateľa (čo by však pravdepodobne v danom prípade nebolo postačujúce, keďže obžalovaný odoslanie takýchto SMS poprel), súd mal vážne pochybnosti o tom, či k takejto komunikácii skutočne došlo, kedy a medzi ktorými subjektmi, ako aj o použiteľnosti tohto dôkazu, preto na tento dôkaz neprihliadal ani ako na podporný dôkaz dokresľujúci okolnosti súvisiace so skutkovým dejom. Potrebné je však opätovne zdôrazniť, že tieto SMS nie sú (a neboli by ani v prípade, ak by boli získane riadnym spôsobom, a to buď ich extrakciou znaleckou činnosťou z príslušných zariadení - mobilných telefónov, ktoré boli odosielateľom a prijímateľom týchto správ, alebo oznámením poskytovateľom telekomunikačných služieb, ktorý technicky zrealizoval priebeh tejto komunikácie) dôkazom, ktorý by svedčil o tom, že stíhaný skutok sa stal.

Z vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov tak jednoznačne vyplýva, že v konaní nebol okrem výpovede poškodenej z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní po tom, čo poškodená oprávnené odmietla vo veci vypovedať, zadovážený (a procesnými stranami ani navrhnutý) žiaden ďalší priamy, či nepriamy dôkaz, ktorý by potvrdzoval skutočnosti uvedené poškodenu, a teda spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Za účelom potvrdenia výpovede poškodenej o telefonických vyhrážkach obžalovaného v inkriminovaný deň neboli zo strany orgánov činných v trestnom konaní a v konaní pred súdom ani procesnými stranami vyprodukované žiadne dôkazy, i keď tvrdenia poškodenej mohli byť

nepriamo potvrdené napríklad získaním údajov o telekomunikačnej prevádzke od príslušného operátora, prípadne znaleckým skúmaním mobilného telefónu obžalovaného alebo poškodenej znalcom z odboru elektrotechnika. V súvislosti so skutočnosťou, že v prospech záveru o spáchaní stíhaného skutku, t.j. záveru o tom, že stíhaný skutok sa stal a mal ho spáchať obžalovaný svedčí iba jediný dôkaz, a to obžalovaným spochybnená výpoveď poškodenej z prípravného konania, súd považuje za potrebné uviesť, že Trestný poriadok neustanovuje rozsah, ani druh dôkazov, ktoré je potrebné vykonať na preukázanie dokazovanej skutočnosti, a teda na uznanie viny možno použiť aj jediný dôkaz, napríklad aj výpoveď svedka poškodeného. Z ustálenej judikatúry všeobecných súdov však vyplýva, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka predstavujúca jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Dôkazná hodnota takéhoto dôkazu musí byť teda veľká, musí ísť o dôkaz, ktorý nepripúšťa rozhodné pochybnosti o jeho pravdivosti alebo hodnovernosti, zvlášť v prípadoch, keď nie je podporený inými vykonanými dôkazmi, ako je to v tomto prípade.

Svedkyňa poškodená v prípravnom konaní najskôr vypovedala tak, že obžalovaného svojou výpoveďou usvedčovala zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (viď výpoveď poškodenej z prípravného konania zo dňa 28.09.2019, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní). Následne poškodená bez toho, aby na ňu akýmkoľvek spôsobom vplýval obžalovaný, ktorý bol v tom čase vo výkone väzby, do ktorej bol vzatý v súvislosti so stíhaním v tejto veci, prípadne iná osoba alebo okolností (nič také sa v konaní nepreukázalo a ani netvrdilo), v prípravnom konaní pri jej opätovnom výsluchu realizovanom dňa 20.11.2019 využila svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku a odmietla k veci vypovedať, pričom toto svoje právo využila následne tiež v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, kde v rámci záverečnej reči uviedla, že by nechcela, aby sa obžalovaný dostal do výkonu trestu, najradšej by to odvrátila. Potom po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku prvostupňovým súdom podala v prospech obžalovaného odvolanie, v ktorom uviedla, že ho udala lebo sa jej vyhrážal (bližšie však už nešpecifikovala čím, resp. akými slovami sa jej mal vyhrážať), ale len toľko chcela, aby ho policajti vystrašili, aby jej dal pokoj.

Uvedené správanie sa poškodenej, kedy sa sama po vlastnom uvážení rozhodla odmietnuť vypovedať a tým nepotvrdiť svoje skôr produkované tvrdenia a obvinenia voči obžalovanému (ktorými usvedčovala obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku), a následne v jeho prospech podať i odvolanie, podľa názoru súdu vnáša do konania dôvodné pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti jej svedeckej výpovede, a tým súčasne svedčí o tom, že výpoveď poškodenej z prípravného konania zo dňa 28.09.2019, ktorej obsah bol prečítaný na hlavnom pojednávaní a ktorá je v predmetnej veci jediným (obžalovaným však spochybneným) dôkazom svedčiacim v prospech záveru, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, nemožno považovať za jednoznačný a presvedčivý usvedčujúci dôkaz o tom, že predmetný skutok sa stal a bol spáchaný obžalovaným a iba na jeho základe uznať vinu obžalovaného. Pravdivosť a vierohodnosť tejto jej výpovede spochybnili aj ďalšie skutočnosti, a to napríklad vyjadrenie svedkyne M. H., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že nebola svedkom toho, že by sa obžalovaný niekedy poškodenej vyhrážal, alebo že by ju zbil, nie je násilníckej povahy. Vždy stál pri poškodenej, aj keď ho podvádzala. Pozná ho ako dobrého človeka. Týmto vyjadrením čiastočne potvrdila obranu obžalovaného, v rámci ktorej uviedol, že poškodená ho veľakrát podviedla a potom za nim utekala naspäť. V tejto súvislosti tiež uviedol, že poškodená ho už raz udala na políciu, keď si našla nového priateľa. Pochybnosti o pravdivosti a vierohodnosti tvrdení poškodenej vyplývali aj z jej samotnej výpovede, kde sama poškodená na viacerých miestach svojej výpovede uvádza, že teraz je pomätená, nevie, či si dobre pamätá, a taktiež skutočnosť, kedy sa ukázalo jej tvrdenie o tom, že obžalovaný mal po skutku v mieste jej bydliska svedkyňu M. H. uviesť, že poškodenú zabije, prípadne, že bude u nej smrť, ako nepravdivé, nakoľko menovaná svedkyňa ho pred súdom jednoznačne vyvrátila. Samotné neskoršie vyjadrenie poškodenej o tom, že obžalovaného chcela trestným oznámením iba vystrašiť, aby prestal s tým žiarlivým správaním, do značnej miery spochybnili pravdivosť a vierohodnosť celej jej výpovede zo dňa 28.09.2019, súd preto nepovažoval takýto dôkaz za postačujúci a bezpečne a spoľahlivo (bez rozumných pochybností) preukazujúci, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu.

Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by preukázal uskutočnenie telefonického hovoru medzi obžalovaným a poškodenou v inkriminovaný deň z telefónnych

čísel uvedených v skutkovej vete obžaloby, pričom aj obžalovaný poprel, že by poškodenej volal na číslo končiace na dvojčísle 53.

Na záver súd poukazuje aj na fakt, že žiaden z vykonaných dôkazov nepreukázal ani to, že by obžalovaný prišiel dňa 27.09.2019 okolo 07:00 hod. do bydliska poškodenej s nožom, ktorý je opísaný v skutkovej vete obžaloby. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nôž spolu s ostatnými vecami, ktoré mu mali patriť, si zobral, keď prišiel do bydliska poškodenej.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že v konaní nebolo bezpečne a spoľahlivo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stal skutok, ktorý je v obžalobe obžalovanému kladený za vinu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).